

Sagsøgt: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Præjudicielt spørgsmål

Er fællesskabsretten, og navnlig artikel 40, stk. 6, i direktiv 92/49/EØF ⁽¹⁾, punkt 5 i Kommissionens fortolkningsmeddelelse 2000/C/43/03 og det fællesskabsretlige princip om kontrol i hjemlandet (*home country control*), til hinder for en fortolkning (som den, der er anlagt i artikel 193, stk. 4, i lov om privatforsikringer, godkendt ved lovdekret nr. 209 af 7.9.2005, og som stadfæstet af den forelæggende ret), hvorefter tilsynsmyndigheden i værtslandet for et forsikringsselskab, der driver virksomhed efter reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, i nødstilfælde og af hensyn til beskyttelse af interesserne hos forsikringstagerne og personer, der er berettiget til forsikringsydelser, kan træffe forbudsforanstaltninger, og i særdeleshed forbud mod indgåelse af nye aftaler på værtslandets område, såfremt denne myndighed efter en skønsmæssig vurdering fastslår, at en subjektiv betingelse for at opnå tilladelse til udøvelse af forsikringsvirksomhed, navnlig kravet om omdømme, ikke eller ikke længere er opfyldt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18.6.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 30. oktober 2015 — Europa Way Srl og Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m.fl.

(Sag C-560/15)

(2016/C 038/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Europa Way Srl og Persidera SpA

Sagsøgte: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør det anfægtede lovgivningsindgreb og de gennemførelsesretsakter, som følger heraf, en tilsidesættelse af de regler, hvorefter tilsyn med tv-markedet tilkommer en uafhængig administrativ myndighed (artikel 3 og 8 i direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾ (rammedirektivet), som ændret ved direktiv 2009/140/EF ⁽²⁾)?
- 2) Udgør det anfægtede lovgivningsindgreb og de gennemførelsesretsakter, som følger heraf, en tilsidesættelse af de bestemmelser (artikel 7 i direktiv 2002/20/EF ⁽³⁾ (tilladelsesdirektivet), og artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)), hvorefter den uafhængige nationale tilsynsmyndighed for sektoren først skal gennemføre en offentlig høring?
- 3) Er EU-retten, og navnlig artikel 56 TEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 3, 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF ⁽⁴⁾ (konkurrencedirektivet), princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om alsidig information, til hinder for annullation af en såkaldt *beauty contest-procedure* — der blev afholdt med henblik på inden for ordningen om tildeling af digitale tv-frekvenser at afhjælpe ulovlig udelukkelse af operatører på markedet og muliggøre adgang for mindre operatører — og erstatning heraf med en anden udbudsprocedure mod vederlag, hvori deltagerne skulle opfylde krav og forpligtelser, som tidligere ikke var blevet pålagt de veletablerede operatører (*incumbents*), hvilket gjorde konkurrencen byrdefuld og økonomisk inattraktiv?

- 4) Er EU-retten, og navnlig artikel 56 TEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 3, 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF (konkurrencedirektivet), artikel 258 TEUF, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om alsidig information, til hinder for ændring af den nationale frekvensplan i form af reduktion af antallet af nationale net fra 25 til 22 (idet de veletablerede operatører kunne fastholde samme tilgængelighed af multiplexer), reduktion af antallet af udbudsprocedurernes partier til 3 multiplexer og tildeling af frekvenser i VHF-III-båndet, hvor risikoen for interferenser er stor?
- 5) Er den beslutning om annullation af den såkaldte *beauty contest*-procedure, hvorefter appellanterne — der tidligere havde fået adgang til at deltage i udbudsproceduren uden vederlag — ikke kunne regne med at få tildelt nogle af udbudsprocedurernes partier, forenelig med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, som udarbejdet i Domstolens praksis?
- 6) Er vedtagelsen af en bestemmelse såsom artikel 3d i lovdekret nr. 16/2012, som ikke er i overensstemmelse med radio- og tv-markedets specifikke egenskaber, forenelig med de EU-retlige bestemmelser om tildeling af brugsrettigheder til frekvenser (artikel 8 og 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), artikel 5 og 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) og artikel 2 og 4 i direktiv 2002/77/EF (konkurrencedirektivet)?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25.11.2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT L 337, s. 37).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7.3.2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16.9.2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 249, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 4. november 2015 — Hans-Peter Ofenböck

(Sag C-565/15)

(2016/C 038/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hans-Peter Ofenböck

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis, herefter »direktiv 2005/29«) ⁽¹⁾ til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, som begrænser tankstationsindehaveres mulighed for at ændre priserne på brændstof i tidsmæssig henseende på en sådan måde, at det kun er tilladt én gang om dagen at fastsætte en højere salgspris?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 ikke uden videre skal besvares bekræftende, men det i overensstemmelse med Domstolens praksis ved undersøgelsen af lovligheden af en sådan begrænsning på grundlag af bestemmelserne i artikel 5-9 i direktiv 2005/29 afhænger af omstændighederne i den konkrete sag: